

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ I ROZKAZÓW

KOMENDY GŁÓWNEJ STRAŻY POŻARNYCH

WARSZAWA, dnia 25 sierpnia 1976 r. **Nr 3***

TREŚC: Str.

Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

23 — z dnia 30 lipca 1976 r. w sprawie określenia wieku emerytalnego i zasad przyznawania dodatku do emerytur i rent inwalidzkich dla funkcjonariuszy pożarnictwa (Dz. U. Nr 28, poz. 166) . . . 1

ZARZĄDZENIA MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH:

24 — nr 49 z dnia 10 lipca 1976 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustalenia regulaminu studiów, planu studiów oraz ramowych programów nauczania w Wyższej Oficerskiej Szkole Pożarniczej w Warszawie . . . 3

25 — nr 59 z dnia 3 sierpnia 1976 r. w sprawie wysokości i zasad wypłacania funkcjonariuszom pożarnictwa równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie . . . 3

ZARZĄDZENIA KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

26 — nr 5 z dnia 31 maja 1976 r. w sprawie baz chemicznych środków gaśniczych . . . 4

27 — nr 6 z dnia 9 czerwca 1976 r. w sprawie nadania regulaminu organizacyjnego Komendzie Głównej Straży Pożarnych . . . 5

WYTYCZNE KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

28 — nr 6 z dnia 16 czerwca 1976 r. w sprawie nakładania grzywien w drodze mandatu karnego przez członków ochotniczych straży pożarnych . . . 8

29 — nr 7 z dnia 21 lipca 1976 r. w sprawie norm zużycia paliw płynnych w eksploatacji pojazdów samochodowych gaśniczych i specjalnych używanych przez jednostki straży pożarnych do akcji ratowniczych i zwalczania klęsk żywiołowych . . . 11

WYJAŚNIENIA KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

30 — z dnia 4 czerwca 1976 r. w sprawie zasad udzielania dodatkowych dni wolnych od pracy w 1976 roku funkcjonariuszom pożarnictwa . . . 14

31 — z dnia 14 czerwca 1976 r. w sprawie niektórych kwestii dotyczących wypłacania dodatków za wysługę lat funkcjonariuszom pożarnictwa . . . 15

32 — z dnia 24 czerwca 1976 r. w sprawie przysługującego funkcjonariuszom pożarnictwa, w czasie ich urlopowania do pełnienia określonych funkcji w Związku Ochotniczych Straży Pożarnych — prawa do ulg przy jednorazowych przejazdach koleją . . . 16

23.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 lipca 1976 r.

w sprawie określenia wieku emerytalnego i zasad przyznawania dodatku do emerytur i rent inwalidzkich dla funkcjonariuszy pożarnictwa

(Dz. U. Nr 28, poz. 166)

Na podstawie art. 21, ust. 2 oraz art. 48b, ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 6, z 1972 r. Nr 16, poz. 114 i Nr 53, poz. 341, z 1973 r. Nr 38, poz. 225, z 1974 r. Nr 21, poz. 116 i 117, Nr 47, poz. 280 i Nr 50, poz. 321 oraz z 1975 r. Nr 45, poz. 232) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Funkcjonariuszom pożarnictwa przysługuje prawo do emerytury, jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:

1) osiągnęli wiek:
   a) mężczyzna 60 lat, a kobieta 55 lat albo
   b) mężczyzna 55 lat, a kobieta 50 lat, jeżeli komisja lekarska do spraw inwalidztwa i zatrudnienia wydała orzeczenie o trwałej niezdolności do pełnienia służby w jednostkach ochrony przeciwpożarowej;
2) wiek, o którym mowa w pkt. 1, osiągnęli w czasie pełnienia służby albo w czasie zatrudnienia wykonywanego po zwolnieniu z tej służby;

3) pozostawali w zatrudnieniu przez okres wynoszący dla mężczyzn co najmniej 25 lat, a dla kobiety co najmniej 20 lat, w tym co najmniej 15 lat w służbie w jednostkach ochrony przeciwpożarowej, wykonując czynności o charakterze operacyjno-technicznym.

2. Przepis ust. 1, pkt 2 nie ma zastosowania, jeżeli funkcjonariusz pożarnictwa został zwolniony ze służby lub z pracy, którą wykonywał po zwolnieniu ze służby w jednostkach ochrony przeciwpożarowej, z powodu inwalidztwa.

§ 2. 1. Funkcjonariuszom pożarnictwa uprawnionym do emerytury na .podstawie przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin przysługuje dodatek z tytułu służby w jednostkach ochrony przeciwpożarowej, jeżeli co najmniej przez 15 lat wykonywali czynności o charakterze operacyjno-technicznym.

2. Funkcjonariuszom pożarnictwa uprawnionym do renty inwalidzkiej na podstawie przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin przysługuje dodatek z tytułu służby w jednostkach ochrony przeciwpożarowej, jeżeli pełnili tę służbę ostatnio przed powstaniem inwalidztwa, a okres tej służby wynosi co najmniej 5 lat. Okres taki nie jest wymagany, jeżeli inwalidztwo powstało wskutek wypadku przy pracy albo wypadku w zatrudnieniu lub wskutek choroby zawodowej.

§ 3. 1. Wysokość dodatku, o którym mowa w § 2, oblicza się od emerytury lub renty inwalidzkiej bez jakichkolwiek innych dodatków.

2. W razie zbiegu prawa do dodatku z tytułu służby w jednostkach ochrony przeciwpożarowej z prawem do dodatku z tytułu innej pracy lub działalności wypłaca się jeden z tych dodatków, a mianowicie wyższy lub wybrany przez uprawnionego.

§ 4. Prawa do dodatku do emerytury lub do renty inwalidzkiej nie nabywa, a nabyte traci, funkcjonariusz pożarnictwa, który został zwolniony z powodu porzucenia pracy lub wymierzenia kary dyscyplinarnej, albo wydalenia ze służby, lub z powodu skazania prawomocnym wyrokiem sądu na karę dodatkową pozbawienia praw publicznych.

§ 5. Dodatek, o którym mowa w § 2, przysługuje również byłym członkom Korpusu Technicznego Pożarnictwa, którzy spełniają określone w rozporządzeniu warunki do jego przyznania, a prawo do emerytury lub renty inwalidzkiej uzyskali przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1976 r.

Prezes Rady Ministrów
P. Jaroszewicz

24.

ZARZĄDZENIE NR 49 MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 10 lipca 1976 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie ustalenia regulaminu studiów, planu studiów oraz ramowych programów nauczania w Wyższej Oficerskiej Szkole Pożarniczej w Warszawie

Na podstawie art. 5, ust. 2, pkt 2 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1973 r. Nr 32, poz. 191) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W § 1 zarządzenia Nr 113 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 lipca 1971 r. w sprawie ustalenia regulaminu studiów, planu studiów oraz ramowych programów nauczania w Wyższej Oficerskiej Szkole Pożarniczej w Warszawie (Dz. Urz. MSW Nr 7, poz. 20) dodaje się ust. 4, 5 i 6 w brzmieniu:

„4. Regulamin Zaocznych Studiów Inżynierskich, stanowiący załącznik nr 4 do zarządzenia.

5. Plan Zaocznych Studiów Inżynierskich, stanowiący załącznik nr 5 do zarządzenia.

6. Ramowe programy nauczania Zaocznych Studiów Inżynierskich, stanowiące załącznik nr 6 do zarządzenia".

2. Załączniki nr 4, 5, 6, o których mowa w ust. 1, stanowią załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

W porozumieniu:

Minister Nauki, Szkolnictwa
Wyższego i Techniki
wz. **R. Ney**

Minister Spraw Wewnętrznych
wz. **T. Pietrzak**

Uwaga: Załączniki zostały przesłane zainteresowanym jednostkom.

25.

ZARZĄDZENIE NR 59 MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 3 sierpnia 1976 r.

w sprawie wysokości i zasad wypłacania funkcjonariuszom pożarnictwa równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie

Na podstawie art. 16, ust. 2 dekretu z dnia 27 grudnia 1974 r. o służbie funkcjonariuszy pożarnictwa (Dz. U. Nr 50, poz. 321 i z 1975 r. Nr 20, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Funkcjonariusze pożarnictwa zwani dalej funkcjonariuszami, którzy do dnia rozwiązania stosunku służbowego nie otrzymali przysługujących im w naturze przedmiotów mundurowych, do których nabyli uprawnienie, otrzymują równoważnik pieniężny za te przedmioty obliczany za czas od miesiąca powstania uprawnienia do miesiąca, w którym nastąpiło rozwiązanie stosunku służbowego włącznie.

2. Funkcjonariuszom, którym wydano przedmioty umundurowania w terminie późniejszym od nabycia uprawnienia, wypłaca się równoważnik pieniężny, jaki przypada za czas od miesiąca powstania uprawnienia do miesiąca, w którym przedmiot został wydany.

3. Funkcjonariusze, którzy posiadają odpowiednie przedmioty umundurowania w dobrym stanie i wymiana tych przedmiotów nie jest w danym roku potrzebna mogą otrzymać za te przedmioty równoważnik pieniężny obliczany za czas od miesiąca powstania uprawnienia do końca roku kalendarzowego.

4. Funkcjonariusze kobiety mogą otrzymać równoważnik pieniężny w zamian wszystkich należnych im przedmiotów umundurowania.

§ 2. Stawki równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie dla funkcjonariuszy wynoszą:

Lp.	Przedmiot	Za ilość sztuk, par	Dla oficerów i chorążych		Dla podoficerów i szeregowców	
			rocznie	miesięcznie	rocznie	miesięcznie
1	Czapka garnizonowa	1	49,30	4,11	32,30	2,70
2	Płaszcz zimowy	1	520,00	43,30	520,00	43,30
3	Płaszcz letni z podpinką	1	338,00	28,17	338,00	28,17
4	Kurtka i spodnie (spódnica) zimowe	1	890,00	74,16	445,00	37,08
5	Kurtka i spodnie (spódnica) letnie	1	459,83	38,31	459,83	38,31
6	Krawat	1	13,50	1,13	13,50	1,13
7	Szalik	1	11,33	0,94	11,33	0,94
8	Rękawiczki zimowe	1	45,00	3,75	20,40	1,70
9	Wiatrówka	1	188,24	15,69	188,24	15,69
10	Koszula służbowa	3	297,70	24,80	204,20	17,01
11	Kalesony zimowe	2	60,72	5,06	60,72	5,06
12	Skarpetki letnie	2	43,20	3,60	43,20	3,60
13	Skarpetki zimowe	2	58,32	4,86	58,32	4,86
14	Półbuty	1	118,80	9,90	118,80	9,90
15	Trzewiki botki ocieplane	1	96,00	8,00	96,00	8,00
16	Sznur galowy	1	17,00	1,41	7,00	0,58
	Razem	×	3206,94	267,19	2616,84	218,03

§ 3. Zezwolenie na wypłacenie równoważnika pieniężnego, w przypadkach określonych w § 1, ust. 3 wydają przełożeni uprawnieni na podstawie odrębnych przepisów do wydawania zezwoleń na przydział materiału w metrażu.

§ 4. Funkcjonariusze, którym wydano materiał w metrażu, otrzymują równoważnik pieniężny na uszycie poszczególnych przedmiotów umundurowania i na dodatki krawieckie w następującej wysokości:

1. na uszycie:

Lp.	Przedmiot	Wysokość równoważnika w złotych	
		w Warszawie	w pozostałych miejscowościach
1.	Kurtka (gabardynowa, szewiotowa, tropikowa)	920.—	800.—
2.	Spodnie długie (gabardynowe, szewiotowe, tropikowe)	280.—	240.—
3.	Spódnica (gabardynowa szewiotowa, tropikowa)	180.—	160.—

2. na dodatki krawieckie:

Lp.	Przedmiot	Wysokość równoważnika w złotych
1.	Do kurtki (gabardynowej, szewiotowej, tropikowej)	180.—
2.	Do spodni długich (gabardynowych, szewiotowych, tropikowych)	55.—

§ 5. 1. Funkcjonariusze pożarnictwa, którym wydano przedmioty w gotowej konfekcji, a wymagające poprawek, mogą otrzymać na wniosek służby zaopatrującej — ryczałt na poprawki krawieckie w wysokości:

1) poprawki kurtki:
— dopasowanie w pasie, skrócenie albo przedłużenie rękawów — 150 zł,
— dopasowanie w pasie z wypruciem rękawów — 200 zł,

2) poprawka spodni — 75 zł.

2. Ryczałt wypłaca się tylko na jedną poprawkę do jednego przedmiotu.

§ 6. Funkcjonariusze zwolnieni ze służby w przypadkach określonych w art. 32, ust. 1, pkt. 2, 4, 5 i 6 oraz ust. 2, pkt 3, 5 i 6 dekretu z dnia 27 grudnia 1974 r. o służbie funkcjonariuszy pożarnictwa (Dz. U. Nr 50, poz. 321 i z 1975 r. Nr 20, poz. 106) obowiązani są uiścić kwotę odpowiadającą wartości posiadanego umundurowania obliczoną za czas od dnia rozwiązania stosunku służbowego do końca okresu używalności.

§ 7. Traci moc zarządzenie nr 39/74 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 czerwca 1974 r. w sprawie wysokości i zasad wypłacania równowartości pieniężnej w zamian za umundurowanie dla członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania, z mocą od dnia 1 stycznia 1976 r.

W porozumieniu:

Minister Finansów
wz. **M. Krzak**

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych
wz. **P. Karpiuk**

Minister Spraw Wewnętrznych
wz. **B. Stachura**

26.

ZARZĄDZENIE NR 5 KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 31 maja 1976 r.

w sprawie baz chemicznych środków gaśniczych

Na podstawie § 2, pkt 6 i § 6, ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 października 1975 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Komendanta Głównego Straży Pożarnych (Dz. U. nr 33, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Bazy chemicznych środków gaśniczych, zwane dalej „bazami", organizują komendanci wojewódzcy straży pożarnych w siedzibach zawodowych straży pożarnych, nie więcej jednak jak w trzech jednostkach na terenie województwa.

2. W uzasadnionych przypadkach, za zgodą Komendanta Głównego Straży Pożarnych, bazy mogą być tworzone w większej ilości jednostek niż wymieniono w ust. 1.

§ 2. W bazach należy magazynować ilości chemicznych środków gaśniczych według normy ustalonej w załączniku do zarządzenia.

§ 3. Zawodowe straże pożarne, w których utworzono bazę, zapewniają właściwe przechowywanie chemicznych środków gaśniczych oraz środki transportu do ich przewożenia.

§ 4. 1. Komendy wojewódzkie straży pożarnych zapewniają stałą wymianę chemicznych środków gaśniczych w bazach w miarę otrzymywanych przydziałów, w celu zachowania ich własności użytkowych.

2. Wycofane z bazy chemiczne środki gaśnicze należy rozdzielać jednostkom straży pożarnych do bieżącego użytku.

§ 5. 1. Decyzję zadysponowania z bazy chemicznych środków gaśniczych na teren województwa podejmuje komendant wojewódzki straży pożarnych lub osoba przez niego upoważniona.

2. Decyzję zadysponowania chemicznych środków gaśniczych z baz wojewódzkich poza teren województwa, podejmuje oficer dyżurny Głównego Stanowiska Kierowania Komendy Głównej Straży Pożarnych.

§ 6. Traci moc zarządzenie nr 6/72 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 8 kwietnia 1972 r. w sprawie utworzenia baz chemicznych środków gaśniczych.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny Straży Pożarnych
Z. Jarosz

Uwaga: załącznik został przesłany zainteresowanym jednostkom.

27.

ZARZĄDZENIE NR 6 KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 9 czerwca 1976 r.

w sprawie nadania regulaminu organizacyjnego Komendzie Głównej Straży Pożarnych

Na podstawie § 8, ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 października 1975 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Komendanta Głównego Straży Pożarnych (Dz. U. Nr 33, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nadaje się Komendzie Głównej Straży Pożarnych regulamin organizacyjny, stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 2. Tracą moc:

— zarządzenie nr 9/72 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 30 września 1972 r. w sprawie regulaminu organizacyjnego Komendy Głównej Straży Pożarnych,

— zarządzenie nr 1/75 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 18 lipca 1975 r. w sprawie tymczasowych zmian w organizacji Komendy Głównej Straży Pożarnych.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny Straży Pożarnych
Z. Jarosz

Załącznik do zarządzenia Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 9 czerwca 1976 r.

REGULAMIN ORGANIZACYJNY KOMENDY GŁÓWNEJ STRAŻY POŻARNYCH

1. Postanowienia ogólne

§ 1. Komenda Główna Straży Pożarnych, zwana dalej „Komendą Główną”, jest aparatem wykonawczym Komendanta Głównego Straży Pożarnych, działającym pod bezpośrednim nadzorem i kierownictwem Komendanta Głównego Straży Pożarnych.

§ 2. 1. Komendant Główny Straży Pożarnych kieruje Komendą Główną przy pomocy zastępców Komendanta Głównego Straży Pożarnych.

2. Komendant Główny Straży Pożarnych nadzoruje:

1) Wyższą Oficerską Szkołą Pożarniczą,
2) szkoły chorążych pożarnictwa,
3) Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Ochrony Przeciwpożarowej w zakresie określonym statutami lub regulaminami tych jednostek.

2. Organizacja Komendy Głównej

§ 3. W skład Komendy Głównej wchodzą następujące komórki organizacyjne:

1) Służba Prezydialna,
2) Służba Organizacyjno-Prawna,
3) Służba Kadr,
4) Służba Operacyjna,
5) Służba Szkolenia,
6) Służba Prewencji,
7) Służba Propagandy i Wydawnictw,
8) Służba Gospodarki Materiałowo-Technicznej,
9) Służba Budżetowo-Gospodarcza,
10) Działowy Ośrodek Informacji Naukowo-Technicznej.

§ 4. Służbą kieruje szef służby, który ustala szczegółową organizację wewnętrzną służby i podział czynności między pracowników oraz jest odpowiedzialny za należytą organizację, dyscyplinę pracy, prawidłowe i sprawne wykonywanie zadań służby.

§ 5. Służby dzielą się na zespoły lub stanowiska pracy.

§ 6. 1. Zespołami i wieloosobowymi stanowiskami pracy kierują kierownicy zespołów lub inni pracownicy wyznaczeni przez Komendanta Głównego Straży Pożarnych.

2. Kierowanie zespołem lub wieloosobowym stanowiskiem pracy może być również powierzone zastępcy szefa służby.

§ 7. Przy zastępcach Komendanta Głównego mogą być powołani główni specjaliści do opracowywania spraw zleconych.

§ 8. Do zakresu działania służb należy:

1) podejmowanie przedsięwzięć organizacyjno-technicznych i ekonomicznych zapewniających prawidłową realizację zadań,
2) opracowywanie programów i planów działania ochrony przeciwpożarowej,
3) sporządzanie okresowych analiz, ocen, informacji i sprawozdań,
4) upowszechnianie doświadczeń i osiągnięć,
5) sprawowanie nadzoru, kontroli, instruktażu i udzielanie fachowej pomocy jednostkom ochrony przeciwpożarowej,
6) realizowanie zadań z dziedziny obronności w zakresie ustalonym odrębnymi przepisami,
7) załatwianie skarg, odwołań i wniosków,
8) współdziałanie w dziedzinie ochrony przeciwpożarowej z właściwymi komórkami organizacyjnymi: naczelnych, centralnych i terenowych organów administracji państwowej, centralnych związków spółdzielni, zarządów głównych organizacji społecznych oraz placówek naukowych,
9) opracowywanie lub opiniowanie projektów przepisów normatywnych oraz interpretacji przepisów dotyczących ochrony przeciwpożarowej i funkcjonariuszy pożarnictwa — w porozumieniu z zainteresowanymi służbami.

§ 9. 1. Do zakresu działania Służby Prezydialnej należą w szczególności sprawy:

1) koordynacji projektowania kierunków rozwoju ochrony przeciwpożarowej i badania ich realizacji,
2) koordynowania prac zleconych przez kierownictwo Komendy Głównej oraz kontroli przeprowadzanych przez poszczególne służby Komendy Głównej,
3) organizowania kontroli kompleksowych w jednostkach ochrony przeciwpożarowej,
4) organizacji i obsługi odpraw, narad, konferencji, Kolegium Komendanta Głównego i Międzyresortowego Sztabu Ochrony Przeciwpożarowej,
5) opracowywania odpowiednich materiałów i dokumentacji na potrzeby kierownictwa Komendy Głównej,
6) ewidencji i kontroli wykonawstwa poleceń i ustaleń kierownictwa Komendy Głównej,
7) nadawania sztandarów,
8) współpracy z zagranicą,
9) skarg i wniosków,
10) organu prasowego Komendy Głównej,
11) obsługi biurowej i sekretariatu kierownictwa Komendy Głównej.

2. W skład Służby wchodzą:
1) Zespół Obsługi Kierownictwa
2) Zespół Koordynacji
3) Redakcja „Przegląd Pożarniczy".

§ 10. 1. Do zakresu działania Służby Organizacyjno-Prawnej należą w szczególności sprawy:
1) związane z organizacją jednostek ochrony przeciwpożarowej,
2) stanowisk pracy i etatów osobowych oraz systemu pełnienia służby,
3) opiniowania projektów szczegółowej organizacji wewnętrznej służb Komendy Głównej oraz podziału czynności między pracowników,
4) opiniowania pod względem prawnym projektów przepisów normatywnych z dziedziny ochrony przeciwpożarowej oraz projektów przepisów Komendanta Głównego Straży Pożarnych,
5) uzgadniania projektów przepisów prawnych z jednostkami organizacyjnymi Ministerstwa Spraw Wewnętrznych,
6) wykładni przepisów prawnych w sprawach precedensowych: ustawy o ochronie przeciwpożarowej, dekretu o służbie funkcjonariuszy pożarnictwa oraz innych przepisów dotyczących ochrony przeciwpożarowej i funkcjonariuszy pożarnictwa,
7) opinii i porad prawnych na potrzeby służb Komendy Głównej,
8) zastępstwa sądowego w sprawach cywilnych, w postępowaniu arbitrażowym i administracyjnym,
9) opiniowania pod względem prawnym umów zawieranych przez Komendę Główną,
10) ewidencji przepisów normatywnych i sprawy przygotowywania materiałów do Dziennika Zarządzeń i Rozkazów Komendy Głównej,
11) zabezpieczenia tajemnicy państwowej i służbowej w Komendzie Głównej,
12) obsługi Komisji Dyscyplinarnej,
13) obsługi kancelaryjnej i archiwum Komendy Głównej.

2. W skład Służby wchodzą:
1) Zespół Prawny
2) Stanowisko pracy ds. organizacji terenowej ochrony przeciwpożarowej
3) Stanowisko pracy ds. organizacji resortowej ochrony przeciwpożarowej
4) Kancelaria ogólna.

§ 11. 1. Do zakresu działania Służby Kadr należą w szczególności sprawy:
1) polityki kadrowej w jednostkach ochrony przeciwpożarowej,
2) przygotowywania wniosków w sprawach osobowych funkcjonariuszy pożarnictwa zgodnie z przepisami o służbie funkcjonariuszy pożarnictwa,
3) związane z przyjmowaniem poborowych do służby w jednostkach ochrony przeciwpożarowej,
4) ewidencji oficerów i chorążych pożarnictwa,
5) osobowe pracowników zatrudnionych w Komendzie Głównej,
6) dyscypliny pracy,
7) socjalne.

2. W skład Służby wchodzą:
1) Zespół Zatrudnienia
2) Stanowisko pracy ds. Ewidencji
3) Stanowisko pracy ds. Socjalnych i Dyscypliny Pracy.

§ 12. 1. Do zakresu działania Służby Operacyjnej należą w szczególności sprawy:
1) organizacji jednostek taktycznych ochrony przeciwpożarowej, ich rozmieszczenia i gotowości operacyjno-technicznej,
2) ustalania norm wyposażenia w sprzęt i urządzenia pożarnicze,
3) ustalania zasad taktyki i doskonalenia działań straży pożarnych, jak również wykorzystania sprzętu i urządzeń pożarniczych,
4) ustalania zasad i organizacji łączności dowodzenia i współdziałania straży pożarnych,
5) operacyjnego zabezpieczenia przeciwpożarowego miast, miejscowości, zakładów pracy, obszarów leśnych i transportu,
6) dysponowania siłami i środkami jednostek ochrony przeciwpożarowej,
7) koordynacji przygotowań obronnych w jednostkach ochrony przeciwpożarowej,
8) bezpieczeństwa i higieny pracy w jednostkach ochrony przeciwpożarowej,
9) koordynacji badań w zakresie taktyki działań pożarniczych i wykorzystania sprzętu, urządzeń pożarniczych oraz środków gaśniczych.

2. W skład Służby wchodzą:
1) Zespół Planowania Operacyjnego
2) Zespół Taktyki i Doskonalenia Działań
3) Stanowisko pracy ds. Obronnych
4) Stanowisko pracy ds. Łączności
5) Główne Stanowisko Kierowania
6) Stanowisko pracy ds. BHP.

§ 13. 1. Do zakresu działania Służby Szkolenia należą w szczególności sprawy:
1) projektowania organizacji, zasad szkolenia i doskonalenia pożarniczego,
2) wychowania funkcjonariuszy pożarnictwa,
3) programów szkolenia i doskonalenia pożarniczego,
4) metodyki i efektywności szkolenia i wychowania w jednostkach ochrony przeciwpożarowej,
5) wychowania fizycznego i sportu w strażach pożarnych.

2. W skład Służby wchodzą:
1) Zespół Planowania i Organizacji Szkolenia
2) Zespół Programów Szkolenia
3) Zespół Nadzoru Pedagogicznego.

§ 14. 1. Do zakresu działania Służby Prewencji należą w szczególności sprawy:
1) inicjowania działań prewencyjnych oraz ich form i metod,
2) badań, analiz i ocen stanu zagrożenia pożarowego poszczególnych działów gospodarki narodowej,
3) inicjowania przedsięwzięć zmierzających do zmniejszenia stanu zagrożenia pożarowego,
4) koordynacji działalności prewencyjnej jednostek ochrony przeciwpożarowej oraz opiniowania przepisów resortowych i wytycznych branżowych z zakresu zapobiegania pożarom,
5) nadzoru nad zapewnieniem w projektach inwestycyjnych warunków bezpieczeństwa pożarowego, opiniowania wniosków dotyczących zasad stosowania materiałów budowlanych oraz sprzętu i urządzeń technicznych zapewniających bezpieczeństwo pożarowe,
6) ustalania wymagań w zakresie przygotowania zawodowego osób wykonujących funkcje rzeczoznawców ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych i sprawowania nadzoru nad ich działalnością,
7) inicjowania działań w zakresie zwalczania przyczyn powstawania i rozszerzania się pożarów oraz działań zapewniających postęp techniczny w zapobieganiu pożarom,
8) ustalania zasad przeprowadzania kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej,
9) związane z egzekwowaniem poprawy stanu ochrony przeciwpożarowej,
10) koordynacji badań w zakresie metod działań zmierzających do zmniejszenia zagrożenia pożarowego.

2. W skład Służby wchodzą:
1) Zespół Koordynacji i Nadzoru Prewencyjnego
2) Zespół Prewencji w Obiektach Przemysłowych
3) Zespół Prewencji w Obiektach Użyteczności Publicznej
4) Zespół Prewencji w Budownictwie.

§ 15. 1. Do zakresu działania Służby Propagandy i Wydawnictw należą w szczególności sprawy:
1) działalności propagandowej o tematyce pożarniczej,
2) koordynowania działalności propagandowej jednostek ochrony przeciwpożarowej,
3) analizowania skuteczności oddziaływania propagandowego, doskonalenia metod i środków propagandy pożarniczej,
4) statystyki i badań statystycznych o tematyce pożarniczej,
5) związane z działalnością wydawniczą na potrzeby: propagandy pożarniczej, instruktażu załóg zakładów pracy w zakresie ochrony przeciwpożarowej, szkolenia członków ochotniczych straży pożarnych i funkcjonariuszy pożarnictwa,
6) wydawania biuletynów prasowych oraz roczników statystycznych i innych wydawnictw dokumentalnych o tematyce pożarniczej,
7) związane z wydawnictwem druków na potrzeby jednostek ochrony przeciwpożarowej.

2. W skład Służby wchodzą:
1) Zespół Propagandy
2) Zespół Wydawnictw
3) Zespół Statystyki
4) Pracownia Poligraficzna.

§ 16. 1. Do zakresu działania Służby Gospodarki Materiałowo-Technicznej należą w szczególności sprawy:
1) nadzoru nad realizacją programu produkcji sprzętu, urządzeń i środków gaśniczych,
2) warunków technicznych eksploatacji sprzętu i urządzeń pożarniczych,
3) koordynacji budownictwa obiektów pożarniczych,
4) wyposażenia materiałowo-technicznego straży pożarnych,
5) związane z naprawą, konserwacją i eksploatacją sprzętu i urządzeń pożarniczych,
6) związane z umundurowaniem, wyżywieniem oraz administrowaniem obiektami pożarniczymi i z ich wyposażeniem.

2. W skład Służby wchodzą:
1) Zespół Techniki
2) Zespół Wyposażenia Materiałowo-Technicznego
3) Zespół ds. Obiektów Pożarniczych.

§ 17. 1. Do zakresu działania Służby Budżetowo-Gospodarczej należą w szczególności sprawy:
1) obsługi budżetowo-rachunkowej Komendy Głównej,
2) budżetów zbiorczych jednostek ochrony przeciwpożarowej,
3) administracji, gospodarki lokalami biurowymi i pomocniczymi oraz zaopatrzenia materiałowo-technicznego i w sprzęt biurowy Komendy Głównej,
4) transportu i łączności Komendy Głównej.

2. W skład Służby wchodzą:
1) Zespół Budżetów Terenowych i Budżetu Centralnego
2) Zespół Budżetu Jednostkowego Komendy Głównej
3) Zespół Gospodarczy.

§ 18. 1. Do zakresu działania Działowego Ośrodka Informacji Naukowo-Technicznej należą w szczególności sprawy:
1) informacji w dziedzinie ochrony przeciwpożarowej w ramach krajowego systemu informacji naukowo-technicznej,
2) poszukiwania i gromadzenia materiałów źródłowych dotyczących problematyki pożarniczej,
3) prowadzenia Centralnej Biblioteki Pożarniczej,
4) udzielania zainteresowanym użytkownikom informacji naukowo-technicznej z dziedziny ochrony przeciwpożarowej,
5) wydawania biuletynu i innych materiałów informacyjnych o tematyce pożarniczej.

2. W skład Ośrodka wchodzą:
1) Zespół Dokumentacji
2) Zespół Informacji
3) Centralna Biblioteka Pożarnicza.

3. Kolegium Komendy Głównej

§ 19. 1. Powołuje się Kolegium Komendy Głównej Straży Pożarnych jako organ doradczy i opiniodawczy Komendanta Głównego Straży Pożarnych, w składzie:
— Zastępcy Komendanta Głównego,
— Szefowie Służb,

— Komendant Wyższej Oficerskiej Szkoły Pożarniczej,
— Dyrektor Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Ochrony Przeciwpożarowej,
— Sekretarz Generalny Zarządu Głównego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych,
— Komendant Stołeczny Straży Pożarnych.

2. Do udziału w posiedzeniach Kolegium mogą być zapraszane inne osoby w zależności od rodzaju spraw będących przedmiotem posiedzenia Kolegium.

§ 20. 1. Kolegium Komendy Głównej Straży Pożarnych odbywa posiedzenia plenarne i posiedzenia Prezydium Kolegium, w skład którego wchodzą Zastępcy Komendanta Głównego i Szef Służby Prezydialnej.

2. Komendant Główny określa formę posiedzenia właściwą dla rozpatrzenia sprawy wnoszonej pod obrady Kolegium oraz ustala skład osób, które powinny być zaproszone na posiedzenie Kolegium lub jego Prezydium.

3. Tematy plenarnych obrad Kolegium oraz terminy posiedzeń objęte są planem pracy Kolegium ustalonym przez Komendanta Głównego.

4. Przedmiotem obrad i oceny Kolegium powinny być w szczególności kierunki działalności, programy i prognozy rozwojowe, plany perspektywiczne, wieloletnie i roczne oraz analizy i oceny, z zakresu ochrony przeciwpożarowej.

5. Posiedzenia plenarne odbywają się nie rzadziej niż raz na kwartał, a posiedzenia Prezydium Kolegium — raz w miesiącu.

6. Na posiedzeniach Kolegium przewodniczy Komendant Główny lub wyznaczony przez niego Zastępca Komendanta Głównego.

7. Kolegium wyraża swoją ocenę, opinię i wnioski w formie uchwały, której treść zamieszcza się w protokole posiedzenia.

8. Uchwały Kolegium zapadają większością głosów obecnych na posiedzeniu członków Kolegium. Komendant Główny nie bierze udziału w głosowaniu.

9. Odmienne zdania członków Kolegium od stanowiska większości uwidaczniane są na ich życzenie w protokole posiedzenia.

10. Uchwały Kolegium po zatwierdzeniu przez Komendanta Głównego przekazywane są do realizacji zainteresowanym służbom Komendy Głównej lub jednostkom ochrony przeciwpożarowej.

11. Materiały na posiedzenie Kolegium powinny być doręczone uczestnikom posiedzenia Kolegium co najmniej na 7 dni przed terminem posiedzenia.

12. Obsługę Kolegium zapewnia Służba Prezydialna.

4. Postanowienia końcowe

§ 21. Szefowie Służb, w uzgodnieniu ze Służbą Organizacyjno-Prawną, opracują szczegółowe zakresy działania podległych im zespołów i samodzielnych stanowisk pracy oraz zakresy czynności pracowników, w terminie 30 dni od daty podpisania zarządzenia Komendanta Głównego Straży Pożarnych w sprawie nadania regulaminu organizacyjnego Komendzie Głównej.

28.

WYTYCZNE NR 6 KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 16 czerwca 1976 r.

w sprawie nakładania grzywien w drodze mandatu karnego przez członków ochotniczych straży pożarnych

Na podstawie § 6, ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 października 1975 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Komendanta Głównego Straży Pożarnych (Dz.U. Nr 33, poz. 180) w związku z § 12—14 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 marca 1976 roku w sprawie kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej, określenia wykroczeń, za które członkowie ochotniczych straży pożarnych są upoważnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego oraz zasad i sposobu wydawania upoważnień (Dz. U. Nr 15, poz. 94) — ustala się, co następuje:

1. Warunki i zasady nakładania grzywny w drodze mandatu karnego

§ 1. Grzywny w drodze mandatu karnego mogą być nakładane za wykroczenia określone w art. 82, § 1, pkt. 1, 3, 4, 5 i 7 kodeksu wykroczeń, objęte wykazem wykroczeń, stanowiącym załącznik do niniejszych wytycznych w przypadku:

1) gdy nie ma wątpliwości co do faktu popełnienia wykroczenia,
2) schwytania sprawcy w momencie popełnienia wykroczenia lub bezpośrednio potem,
3) naocznego stwierdzenia faktu popełnienia wykroczenia, mimo niezastania sprawcy na miejscu czynu i gdy nie zachodzi wątpliwość co do osoby sprawcy wykroczenia.

§ 2. Warunkiem nałożenia grzywny w postępowaniu mandatowym jest wyrażenie przez sprawcę wykroczenia zgody na przyjęcie mandatu, przy czym postępowania mandatowego nie stosuje się, gdy sprawca wykroczenia znajduje się w stanie wskazującym na użycie alkoholu.

§ 3. 1. Członek ochotniczej straży pożarnej w drodze mandatu karnego może nałożyć grzywnę w wysokości 50, 100 lub 200 złotych.

2. Nakładana grzywna powinna:

1) być współmierna do stopnia społecznego niebezpieczeństwa wykroczenia i winy jego sprawcy,
2) spełniać rolę wychowawczą w stosunku do sprawcy, tak, aby powstrzymywała go przed ponownym popełnieniem wykroczenia,
3) być czynnikiem kształtującym w środowisku sprawcy wykroczenia poczucie sprawiedliwości i praworządności oraz poszanowania porządku prawnego, jak też wpływać hamująco na osoby skłonne do naruszenia prawa.

3. Nakładanie grzywien w drodze mandatu karnego w wysokości 200 zł powinno być stosowane w szczególności za wykroczenia, które:

1) stwarzają duże prawdopodobieństwo powstania pożaru,
2) stanowią najczęściej występujące przyczyny pożarów,
3) stwarzają ewidentne zagrożenie życia ludzkiego,
4) wskazują na złośliwość lub uporczywość w niepodporządkowaniu się przepisom prawa, szczególnie gdy mimo uwag i wezwań sprawca wykroczenia nie wykonał ciążących na nim obowiązków.

4. Jeżeli ze względu na rodzaj wykroczenia, okoliczności jego popełnienia oraz warunki osobiste i majątkowe sprawcy wykroczenia — grzywna w wysokości 200 zł wymierzona w postępowaniu mandatowym byłaby niewspółmiernie niska do stopnia społecznego niebezpieczeństwa wykroczenia oraz winy sprawcy lub nie spełniałaby roli wychowawczej, albo gdy sprawca wykroczenia był już karany za tego rodzaju lub podobne wykroczenia, należy odstąpić od nałożenia mandatu karnego. W tym przypadku należy uczynić o tym adnotację na „wykazie”, o którym mowa w § 11 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 marca 1976 r. Dz.U. Nr 15, poz. 94. Wykaz ten doręcza się terenowemu organowi administracji państwowej w celu podjęcia odpowiedniego działania.

5. W wypadkach, gdy sprawca wykroczenia przystępuje natychmiast do usunięcia stworzonego przez swój czyn zagrożenia pożarowego, a nie był dotychczas karany za takie lub podobne wykroczenie, albo działał pod wpływem ciężkich warunków rodzinnych lub osobistych i można uznać, że będzie to wystarczające do wdrożenia sprawcy do przestrzegania przepisów prawa — wskazane jest stosowanie najniższych grzywien.

§ 4. Upoważnienia do nakładania grzywny w drodze mandatu karnego wydają terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego:
1) komendantom gminnym straży pożarnych na okres roku,
2) naczelnikom ochotniczych straży pożarnych, na wniosek komendanta gminnego straży pożarnych na czas trwania kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej, posiadającym znajomość podstawowych zasad prawa o wykroczeniach.

§ 5. W celu zapewnienia prawidłowego nakładania grzywien w drodze mandatu karnego, terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego:
1) szkolą członków ochotniczych straży pożarnych w zakresie znajomości podstawowych zasad prawa o wykroczeniach, przyjmując, że warunkiem wydania upoważnienia do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego jest posiadanie przez członka ochotniczej straży pożarnej znajomości podstawowych przepisów o nakładaniu grzywien w postępowaniu mandatowym,
2) nadzorują:
   a) czy grzywny są nakładane zgodnie z ustaleniami zawartymi w niniejszych wytycznych,
   b) czy nakładane grzywny są współmierne do stopnia społecznego niebezpieczeństwa wykroczenia, winy sprawcy, jego warunków osobistych i materialnych oraz czy uwzględnia się inne okoliczności mające wpływ na wymiar grzywny, jak dotychczasową karalność, zachowanie się sprawcy po popełnieniu wykroczenia itp.,
   c) znajomość podstawowych zasad postępowania mandatowego, posiadanych przez upoważnionych członków ochotniczych straży pożarnych,
3) dokonują okresowych analiz polityki represyjnej, w tym również postępowania mandatowego z zakresu ochrony przeciwpożarowej.

2. Tryb nakładania, uiszczania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego

§ 6. Przed nałożeniem grzywny w drodze mandatu karnego należy w szczególności:
1) ustalić okoliczności zdarzenia tak, aby nie było żadnych wątpliwości co do faktu popełnienia wykroczenia, osoby sprawcy i jego winy,
2) określić wykroczenie zarzucane sprawcy oraz wyjaśnić, w czym wyrażało się naruszenie przez niego przepisów prawa,
3) zakomunikować sprawcy wykroczenia o ukaraniu go grzywną w drodze mandatu karnego, podając jego wysokość,
4) pouczyć sprawcę wykroczenia o prawie odmowy przyjęcia mandatu oraz o tym, że w razie odmowy złożony zostanie wniosek o jego ukaranie do kolegium do spraw wykroczeń.

§ 7. Pieniądze pobrane z tytułu nałożonej grzywny w drodze mandatu karnego, należy rozliczyć w sposób i w terminie ustalonym przez organ administracji państwowej stopnia podstawowego, który wydał upoważnienie i bloczki mandatowe.

§ 8. 1. Jeżeli sprawca wykroczenia wyraża zgodę na przyjęcie mandatu karnego, lecz nie może uiścić grzywny bezpośrednio członkowi ochotniczej straży pożarnej, który ją nałożył, wydaje się jemu mandat karny kredytowany.

2. W tym celu należy:
1) ustalić i wpisać na potwierdzeniu ukarania mandatem imię i nazwisko ukaranego, imiona rodziców, datę i miejsce urodzenia, dokładny adres zamieszkania (pobytu), miejsce pracy, rodzaj wykroczenia, za które nałożono grzywnę oraz datę ukarania,
2) wpisać wysokość wymierzonej grzywny na wszystkich odcinkach mandatu karnego kredytowanego i potwierdzeniu ukarania mandatem,
3) wypełniony mandat karny kredytowany wręczyć sprawcy wykroczenia za pokwitowaniem odbioru (własnoręcznym podpisem) na potwierdzeniu ukarania mandatem,
4) pouczyć ukaranego o obowiązku uiszczenia grzywny w terminie 7 dni i w sposób określony na formularzu mandatowym oraz uprzedzić ukaranego, że grzywna nie uiszczona w tym terminie zostanie ściągnięta w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji wraz z kosztami egzekucyjnymi.

§ 9. Mandat karny staje się prawomocny i nie może być uchylony z chwilą uiszczenia grzywny bezpośrednio członkowi ochotniczej straży pożarnej, który ją nałożył, a mandat karny kredytowany z chwilą pokwitowania jego odbioru przez ukaranego.

§ 10. Członek ochotniczej straży pożarnej, który nałożył mandat karny kredytowany obowiązany jest w ciągu 7 dni od daty nałożenia mandatu przekazać właściwy odcinek tego mandatu do urzędu terenowego organu administracji państwowej stopnia podsta-

wowego, właściwego ze względu na miejsce popełnienia wykroczenia.

§ 11. Jeżeli sprawca wykroczenia odmówił przyjęcia mandatu karnego — członek ochotniczej straży pożarnej podejmuje działanie określone w § 3, ust. 4 niniejszych wytycznych.

3. Postanowienia końcowe

§ 12. Wytyczne wchodzą w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny Straży Pożarnych
Z. Jarosz

Załącznik do wytycznych Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 16 czerwca 1976 r.

WYKAZ WYKROCZEŃ

Podstawa i rodzaj wykroczenia

Kodeks wykroczeń art. 82, § 1, pkt 1, 3, 4, 5 i 7; Dz. U. z 1971 r. Nr 12, poz. 114)

Art. 82 § 1. Kto nieostrożnie obchodzi się z ogniem lub wykracza przeciwko przepisom dotyczącym zapobiegania i zwalczania pożarów, a w szczególności:

1) nie wyposaża budynków w odpowiednie urządzenia lub sprzęt przeciwpożarowy lub nie utrzymuje ich w stanie zdatnym do użytku, w tym:
- — nie posiada sprzętu przeciwpożarowego przy budynku lub w pomieszczeniu,
- — zabezpiecza budynek lub pomieszczenie niezdatnym do użytku lub źle konserwowanym sprzętem przeciwpożarowym,
- — eksploatuje niesprawną instalację piorunochronną,

3) nie usuwa lub nie zabezpiecza w obrębie budynków urządzeń lub materiałów stwarzających niebezpieczeństwo powstania pożaru, w tym:
- — przechowuje materiał palny pod palną ścianą budynku, pod oknem budynku, pod niepalną ścianą budynku posiadającą otwory,
- — przechowuje na poddaszu budynku, przez który przechodzi przewód kominowy, trociny, drewno, pasze treściwe, materiał łatwo palny,
- — urządził wędzarnię lub suszarnię na poddaszu o ścianach (pokryciu dachu) z materiałów palnych albo w pomieszczeniu budynku gospodarczego wykonanego z materiałów palnych,
- — rozgrzewa smołę lub asfalt bliżej niż 5 m od budynku albo na dachu budynku,
- — rozgrzewa smołę lub asfalt w naczyniu bez pokrywy,
- — spala śmieci lub odpady bez zabezpieczenia miejsc spalania przed możliwością przeniesienia się ognia na materiały palne,
- — nie zabezpiecza gorącego popiołu lub nie wygaszonego węgla itp. przed możliwością przeniesienia się ognia na materiały palne,
- — używa ognia otwartego lub pali tytoń w pomieszczeniu, w którym znajdują się materiały i ciecze łatwo zapalne, albo gazy palne, lub w których obowiązuje zakaz używania ognia otwartego (palenie tytoniu),
- — porzuca nie wygaszony papieros lub zapałkę w miejscu, gdzie znajduje się materiał palny (łatwo zapalny),
- — garażuje motocykl, skuter, motorower (inny pojazd) z paliwem w zbiorniku w pomieszczeniu na ten cel nie przeznaczonym,
- — garażuje samochód, traktor, kombajn (inne maszyny) z własnym napędem w stodole lub innym budynku gospodarczym, w którym magazynuje się materiał palny,
- — przechowuje w pomieszczeniu do tego nie przystosowanym płyny łatwo zapalne w ilości niedozwolonej lub przechowuje te płyny w naczyniach z materiałów palnych i nie zabezpieczonych przed stłuczeniem,

4) eksploatuje w sposób niewłaściwy urządzenia energetyczne lub cieplne lub pozostawia je uszkodzone w stanie mogącym spowodować wybuch lub pożar, w tym:
- — użytkuje uszkodzoną lub prowizoryczną instalację, urządzenia elektryczne, albo gazowe,
- — eksploatuje grzejne urządzenia elektryczne ustawione bezpośrednio na materiale palnym, w odległości mniejszej niż 60 cm od materiału palnego i 30 cm od materiału trudno palnego,
- — zastawia dojścia do czynnej tablicy rozdzielczej, wyłączników, przełączników itp. urządzenia elektrycznego lub gazomierza,
- — stosuje na osłony punktów świetlnych materiał łatwo zapalny lub materiał trudno zapalny w odległości mniejszej niż 5 cm od żarówki,
- — dla zasilania urządzeń przechowuje w pomieszczeniu wewnątrz budynku butle napełnione gazem palnym (propan-butan) o wadze ładunku ponad 11 kg,
- — nie mając do tego uprawnień, dokonał naprawy uszkodzonych bezpieczników,
- — nie mając do tego uprawnienia, dokonał samodzielnie przeróbki (remontu) urządzeń, instalacji elektrycznej lub gazowej,
- — używa urządzenia grzejnego w miejscu, w którym istnieje zakaz używania tego rodzaju urządzeń,

5) nie zachowuje przepisowej odległości od budynków przy ustawianiu stert i stogów lub nie zachowuje obowiązujących warunków bezpieczeństwa przeciwpożarowego podczas omłotów, w tym:
- — ustawił stertę, stóg, bróg w odległościach mniejszych niż:
  - — 30 m od budynku w indywidualnych gospodarstwach rolnych (w szczególnym przypadku 20 m),
  - — 50 m od dróg publicznych (w szczególnym przypadku 30 m),
  - — 100 m od lasu, zagajnika, terenu zadrzewionego, torów kolejowych,

— 25 m od urządzeń i przewodów linii elektrycznych,

— nie zachował 30 m odległości między stertami bądź parami stert, stogów, brogów, słomy i siana,

— nie oborał w promieniu 5 m stert, stogów lub brogów ustawionych na ściernisku,

— ustawił w czasie żniw kopę zboża w odległości mniejszej niż 30 m od nasypu kolejowego lub nie oborał ścierniska przy nasypie kolejowym, przy ustawieniu na nim kopy zbóż,

— nie przestrzega zasad bezpieczeństwa pożarowego w miejscu omłotów przy ustawieniu lub obsłudze maszyny rolniczej poruszanej za pomocą silnika,

— nie zabezpieczył urządzeń wydechowych silnika spalinowego przed wydobywaniem się iskier,

— ustawił silnik spalinowy tak:

— że iskry, dym lub spaliny są znoszone z wiatrem w kierunku na sterty, stogi, brogi, budynki,

— na miejscu nie oczyszczonym z materiałów palnych,

— w odległości mniejszej niż 10 m od stert, stogów, brogów lub budynków,

— ustawił silnik elektryczny nie okapturzony w odległości mniejszej niż 5 m od sterty, stogu, brogu i budynku, w którym dokonuje się omłotów,

— nie zaopatrzył maszyny używanej przy omłotach w linę lub łańcuchy,

— przechowuje materiały pędne w otwartych lub tłukących się naczyniach w odległości mniejszej niż 10 m od miejsca dokonywania omłotów,

— pali tytoń lub używa ognia otwartego w miejscu dokonywania omłotów, lub składowania materiałów pędnych,

— nie przygotował w miejscu dokonywania omłotów: beczki co najmniej 100 l z wodą, wiadra i tłumicy albo gaśnicy i tłumicy,

7) używa na terenie lasu, wrzosowiska, suchej łąki lub torfowiska, lub w odległości mniejszej niż 100 m od nich ciągnika bez iskrochronu, albo na takim terenie roznieca, lub pozostawia, ognisko, albo porzuca nie ugaszone zapałki, lub niedopałki papierosów, albo dokonuje bez zezwolenia innej czynności mogącej wywołać niebezpieczeństwo pożaru, w tym:

— pali ognisko lub używa ognia otwartego w lesie, na torfowisku, na wrzosowisku lub na suchej trawie,

— pali ognisko w odległości mniejszej niż 100 m od lasu, torfowiska i wrzosowiska,

— używa kuchenki turystycznej lub ognia otwartego w miejscu do tego nie wyznaczonym,

— wypala pokrywę gleby na drodze, torze kolejowym, łące, wrzosowisku lub torfowisku,

— korzystając z zezwolenia organu zarządzającego lasem, pali w lesie ognisko, spala gałęzie lub wykonuje pracę przy użyciu ognia nie zabezpieczając miejsca w sprzęt do gaszenia pożaru, nie oczyszczając go aż do gleby mineralnej, jak też nie okopując lub nie otaczając pasem przeciwpożarowym,

— pali tytoń w okresie zagrożenia pożarowego na terenie lasu, wrzosowiska lub torfowiska poza miejscami do tego wyznaczonymi.

29.

WYTYCZNE NR 7 KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 21 lipca 1976 r.

w sprawie norm zużycia paliw płynnych w eksploatacji pojazdów samochodowych gaśniczych i specjalnych używanych przez jednostki straży pożarnych do akcji ratowniczych i zwalczania klęsk żywiołowych

Na podstawie § 6, ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 października 1975 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Komendanta Głównego Straży Pożarnych (Dz. U. Nr 33, poz. 180) w związku z § 10 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 19 września 1975 r. w sprawie norm zużycia paliw płynnych w eksploatacji pojazdów samochodowych (Monitor Polski Nr 30, poz. 190) oraz zarządzeniem nr 26/76 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25 marca 1976 r. w sprawie gospodarki materiałami pędnym i smarami w jednostkach resortu spraw wewnętrznych ustala się, co następuje:

§ 1. Wytyczne mają zastosowanie:

1) do pojazdów samochodowych gaśniczych z silnikami napędzanymi paliwem płynnym pozostających w stałej gotowości operacyjnej i wymagających uruchomienia silnika na postoju oraz podczas pracy urządzeń napędzanych silnikiem samochodu, np. drabiny samochodowe, autopompy, dźwigi, podnośniki itp.,

2) do wszystkich pojazdów samochodowych z silnikami napędzanymi paliwem płynnym odpowiednio przystosowanych i oznakowanych, używanych przez jednostki ochotniczych straży pożarnych i zawodo-

wych straży pożarnych do akcji ratowniczych. zwalczania klęsk żywiołowych oraz ćwiczeń

3) do motopomp i agregatów z silnikami spalinowymi pozostających w stałej gotowości operacyjnej, wymagających kontroli sprawności technicznej.

§ 2. 1. W eksploatacji pojazdów samochodowych wymienionych w § 1, pkt. 1 i 2 należy stosować normy podstawowe stanowiące załącznik nr 1 do wytycznych, a do pojazdów gaśniczych, specjalnych i przystosowanych nie wymienionych w załączniku nr 1 — normy zużycia paliwa należy obliczać wg tabeli stanowiącej załącznik nr 2.

2. Dla pojazdów samochodowych wymienionych w § 1, pkt. 1 i 2, jak również operacyjnych pojazdów samochodowych osobowych i osobowo-terenowych, można doliczać dodatkowo na rozruchy silnika w czasie przekazywania służby i każdorazowego sprawdzenia stanu technicznego pojazdu ilość paliwa w wysokości 3% wg wymienionej w § 2, ust. 1 normy podstawowej.

3. W czasie pracy silnika na postoju pojazdu, w celu napędu urządzeń specjalnych pojazdu jak: autopompy, drabiny samochodowe, podnośniki, wyciągarki, dźwigi itp. należy stosować na jedną godzinę pracy silnika normę zużycia paliwa w wysokości 75% normy podstawowej ustalonej na 100 km przebiegu danego pojazdu.

§ 3. 1. W czasie używania pojazdu do dowożenia środków gaśniczych lub innych środków przeznaczonych do likwidacji skutków klęsk żywiołowych albo w wypadku jazdy w bardzo ciężkich warunkach terenowych, jak np.: w czasie ćwiczeń, akcji przeciwpowodziowej, jazdy do pożaru lasu, łąk, torfowisk, po drogach gruntowych nie utwardzonych lub błotnistych, górskich o stromych wzniesieniach przekraczających 5% — paliwo należy rozliczać według normy wyjątkowej. Norma wyjątkowa może być wyższa od normy podstawowej w granicach do 40%.

2. Rozliczanie paliwa wg normy wyjątkowej może być stosowane po zatwierdzeniu przez Komendanta Wojewódzkiego Straży Pożarnych. Podstawą do zastosowania normy wyjątkowej jest protokół sporządzony po wykonaniu zadania przez jednostkę. Protokół podpisuje kierowca i dowódca sekcji. Protokół wymaga potwierdzenia przez kierownika akcji ratowniczej, w której był użyty pojazd (wzór zał. nr 4). Protokół należy przechowywać wraz z kartą drogową.

3. Jeżeli temperatura powietrza w okresie zimowym (1 listopada do 31 marca) spadnie poniżej 0°C, można uznać przekroczenie normy zużycia paliwa obliczanej wraz z wszystkimi dodatkami do 10%. Dotyczy to również dodatku przewidzianego na rozruchy.

4. Jeżeli pojazd ciągnie przyczepę, to na każdą tonę dopuszczalnego ciężaru całkowitego przyczepy należy stosować dodatek do normy podstawowej w granicach 5% na każdą tonę dopuszczalnego ciężaru przyczepy dla pojazdu z silnikiem iskrowym, a w granicach do 3% — dla pojazdu z silnikiem o zapłonie samoczynnym.

5. Jeżeli pojazd jechał w kolumnie składającej się co najmniej z 6 pojazdów lub był używany do pilotowania takiej kolumny, można stosować dodatek do normy podstawowej w granicach 10%.

6. W okresie docierania silnika lub całego pojazdu można stosować dodatek do normy podstawowej w granicach 5%.

7. Jeżeli przyczyną przepału jest niesprawność techniczna pojazdu, pojazd powinien być naprawiony lub wycofany z eksploatacji. Badania należy przeprowadzić zgodnie z obowiązującą w tym zakresie normą (PN-67 S-04000).

§ 4. 1. W eksploatacji motopomp pożarniczych należy stosować normy podstawowe stanowiące załącznik nr 3 do wytycznych, a w stosunku do motopomp nie wymienionych w załączniku nr 3 należy stosować normy zużycia paliwa wg instrukcji fabrycznej.

2. Dla uproszczenia rozliczania kart pracy ustala się zryczałtowane normy na kontrolne rozruchy motopomp w skali miesięcznej.

Lp.	Rodzaj motopompy	OSP	ZSP
1.	M-800	2 l	7 l
2.	M-400	1,5 l	4 l
3.	M-200	1 l	2,5 l
4.	Motopompy o dużej wydajności	5 l	10 l

Dla agregatów, pił mechanicznych i innych urządzeń z silnikami spalinowymi należy stosować normy rozliczeniowe według fabrycznych instrukcji obsługi.

§ 6. 1. Po każdym powrocie z trasy jazdy należy sprawdzić stan ilości paliwa. W przypadku stwierdzenia zużycia co najmniej 10 litrów, zbiornik pojazdu należy dopełnić paliwem. Fakt ten musi być każdorazowo wpisany do karty pojazdu wraz z numerem kwitu lub rachunku.

2. Zasadę utrzymywania pełnych zbiorników należy stosować również do motopomp i innego sprzętu silnikowego używanego przez jednostki straży pożarnych do akcji ratowniczych.

§ 7. Rozliczanie paliwa dla pojazdów, motopomp oraz innego sprzętu silnikowego należy prowadzić na drukach ścisłego zarachowania.

§ 8. 1. Stały zapas paliwa znajdujący się w jednostce straży pożarnej musi wynosić co najmniej dwukrotną ilość paliwa potrzebną do jednorazowego napełnienia wszystkich pojazdów samochodowych, motopomp oraz innego sprzętu silnikowego znajdującego się w eksploatacji danej jednostki.

2. Zapas paliwa dla motopomp lub innego sprzętu silnikowego należy przechowywać w kanistrach blaszanych 20 litrowych w pojeździe samochodowym wyposażonym w motopompę lub inny sprzęt silnikowy.

§. 9. Wytyczne wchodzą w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny Straży Pożarnych
Z. Jarosz

Załącznik nr 1 do wytycznych Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 21 lipca 1976 r.

Tabela 1

Normy podstawowe

Zużycie paliw płynnych dla pojazdów samochodowych pożarniczych i przystosowanych (operacyjnych i specjalnych)

Lp.	Rodzaj, marka i typ pojazdu	Norma w litrach na 100 km
1.	Polski Fiat 125p 1300	10
2.	Polski Fiat 125p 1500	11
3.	FSO Warszawa wszystkie typy S-21	13
4.	FSO Warszawa wszystkie typy M-20 Pick-up	13,5
5.	Gaz Wołga 21 i 24 wszystkie typy	13
6.	Gaz 67	15
7.	Gaz 69 wszystkie typy	17
8.	UAZ 469 B	17
9.	Muscel M-461	17
10.	FSC Żuk — wszystkie typy, Nysa — wszystkie typy	14
11.	Gaz 51 — Lublin	23
12.	Gaz 63	30
13.	Star 20 GM-8, GA-16, GAM-16, GAM-2000/8	29
14.	Star 21, GBA-2/16, Star 25 GBM-2/8	30
15.	Star 20, 21, 25, z silnikiem S-474	38
16.	Star A-26P, GBM-2/8, GBAM-2/8+8	32
17.	Star 25 L	36
18.	Star 660 i 660M	38
19.	Star P-244L (Jelcz typ 005)	26
20.	Jelcz 315 (typ 004)	32
21.	Skoda 706 RTH, 706 RTHP	33
22.	Tatra 138, 139, 148	38
23.	Steyr	35
24.	IFA SD	27
25.	Magirus SD	27
26.	ZIŁ 131, 157	40
27.	Ford V-8, F-50	30

Załącznik nr 2 do wytycznych Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 21 lipca 1976 r.

Tabela 2

Normy podstawowe

zużycia paliw płynnych dla pojazdów pożarniczych nie wymienionych w tabeli nr 1

Lp.	Rodzaj pojazdu	Norma w litrach na 100 km z zapłonem	
		iskrowym	samoczynnym
1.	Samochody osobowe i pochodne operacyjne, jeżeli ciężar całkowity nie przekracza 2,5 t z silnikiem o pojemności skokowej		
	1) do 0,7 l włącznie	7,5	6
	2) powyżej 0,7 l do 0,9 l włącznie	10,0	7,0
	3) powyżej 0,9 l do 1,3 l włącznie	11,0	8,0
	4) powyżej 1,3 l do 1,8 l włącznie	13,0	9,0
	5) powyżej 1,8 l do 2,1 l włącznie	14,0	10,0
	6) powyżej 2,1 l do 2,5 l włącznie	14,5	11,0
	7) powyżej 2,5 l do 2,9 l włącznie	15,0	11,0
	8) powyżej 2,9 l do 3,4 l włącznie	17,5	12,0
	9) powyżej 3,4 l do 4,0 l włącznie	19,7	12,0
	10) powyżej 4,0 l	24,0	12,0
2.	Samochody ciężarowe i pochodne oraz ciągniki siodłowe przystosowane do celów pożarniczych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym:		
	1) powyżej 2,5 t do 3,5 t włącznie z silnikiem o pojemności skokowej:		
	a) powyżej 1,0 l do 1,8 l włącznie	14,5	
	b) powyżej 1,8 l do 2,5 l włącznie	16,5	12,0
	c) powyżej 2,5 l do 3,0 l włącznie	17,5	
	d) powyżej 3,0 l	19,8	
	2) powyżej 3,5 t do 5,5 t włącznie z silnikiem o poj. skokowej:		
	a) do 2,5 l włącznie	22,0	13,0
	b) powyżej 2,5 l	24,5	
	3) powyżej 5,5 t do 9,0 t z silnikiem o poj. skokowej:		
	a) do 4,5 l włącznie	25,5	20,0
	b) powyżej 4,5 l	35,0	
	4) powyżej 9,0 t do 11,0 t włącznie z silnikiem o poj. skokowej:		24,0
	a) do 5,0 l włącznie	37,5	
	b) powyżej 5,0 l	44,0	
	5) powyżej 11,0 t	47,5	bez ograniczeń

Załącznik nr 3 do wytycznych Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 21 lipca 1976 r.

Tabela 3

Normy podstawowe

zużycia paliw płynnych dla motopomp pożarniczych

Lp.	Marka, typ i wielkość motopompy	Zużycie paliwa w litrach na 1 godzinę
1.	Leopolia P-20 M-200	4
2.	WSM P-12 M-1000	4
3.	WSM P-26/P-26 M-4/4	4
4.	Leopolia PO1 M-800	14
5.	WSM PO3 M-8/8	12
6.	GZUT PO5 M-8/8	12
7.	WSK Rzeszów P30 T-3000 (Turbopompa)	120

Uwaga: Zużycie paliwa motopomp nie wymienionych w tabeli należy rozliczać według norm ustalonych fabrycznymi instrukcjami obsługi.

W przypadku braku instrukcji normę należy ustalić przeprowadzając komisyjną próbę spalania.

Jednostka
(pieczęć)
„ZATWIERDZAM"

....
(Komendant jednostki)

Załącznik nr 4 do wytycznych Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 21 lipca 1976 r.

PROTOKÓŁ

Zużycia paliwa w warunkach nie objętych normami
W dniu .... 197...... r. w czasie jazdy samochodem marki .... rodzaj typ ....
nr rej.: .... na trasie ....
wg zapisów w karcie kontroli pracy pojazdu pożarniczego Nr .... za miesiąc .... przebyłem
.... km w następujących warunkach drogowych ....

....

na co zużyłem .... litrów paliwa, co stanowi przekroczenie o .... % ustalonej normy. Wnoszę o uznanie zużytego paliwa ponad ustaloną normę ....

(kierowca — imię i nazwisko, podpis)

Stwierdzam, że pojazd użyty był zgodnie z opisanymi przez kierowcę warunkami.

....
(D-ca sekcji — dyspozytor imię i nazwisko)

.... dn. .... 197..... r.

30.

WYJAŚNIENIE KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 4 czerwca 1976 r.

w sprawie zasad udzielania dodatkowych dni wolnychod pracy w 1976 roku funkcjonariuszom pożarnictwa

Na podstawie § 6, ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 października 1975 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Komendanta Głównego Straży Pożarnych (Dz. U. Nr 33, poz. 180) — wyjaśnia się, co następuje:

1. Zgodnie z postanowieniami § 1, ust. 1 uchwały Nr 229 Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1975 r. w sprawie zasad i terminów wprowadzania dodatkowych dni wolnych od pracy w 1976 r. (Monitor Polski Nr 39, poz. 225) pracownicy uspołecznionych zakładów pracy mogą otrzymywać w 1976 roku dwanaście dni wolnych od pracy przypadających w zasadzie w soboty, w terminach określonych w załączniku do tej uchwały.

2. Funkcjonariusze pożarnictwa pełniący służbę w terenowych zawodowych strażach pożarnych w systemie zmianowym 12 godzin służby i 24 godziny wolne od służby nadal korzystają z dotychczasowych zasad udzielania dodatkowych dni wolnych od pracy, zgodnie z wyjaśnieniem Komendanta Głównego Straży Pożarnych zawartym w piśmie z dnia 20 czerwca 1974 r. Nr RA-II-2/6/74, uwzględniającym wykładnię Departamentu Organizacji i Czasu Pracy Ministerstwa Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 22 maja 1974 r., a mianowicie:

1) funkcjonariusze pożarnictwa pełniący służbę w systemie zmianowym 12 godzin służby i 24 godziny wolne od służby powinni mieć podstawę wymiaru czasu służby w obowiązującym okresie rozliczeniowym zmniejszoną o taką liczbę godzin, jaka wynika z wprowadzenia wolnych dni dla pracowników zatrudnionych w wymiarze 46 godzin tygodniowo,
2) w miesiącach, w których wprowadzone zostały, na podstawie uchwały Nr 229 Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1975 r. dodatkowe dni wolne od pracy — podstawa wymiaru służby tych funkcjonariuszy powinna być zmniejszona o 6 godzin,
3) ponieważ czas służby funkcjonariuszy pożarnictwa na zmianie służbowej wynosi 12 godzin, dlatego też przysługujące 6 godzin wolnych za każdą sobotę dodatkowo wolną od służby może być udzielane w wymiarze 12 godzin za każde dwie soboty dodatkowo wolne,
4) wprowadzanie dodatkowych wolnych godzin od służby dla funkcjonariuszy, pełniących służbę w ww. systemie zmianowym, powinno odbywać się przy stosowaniu zastępstwa w służbie, ze względu na konieczność utrzymania niezbędnej obsady osobowej w jednostkach straży pożarnych.

3. Funkcjonariusze pożarnictwa pełniący służbę w systemie zmianowym 12 godzin służby i 24 godziny wolne od służby w zakładowych zawodowych strażach pożarnych mogą otrzymać dodatkowe dni wolne od pracy na zasadach określonych w ust. 2, pod warunkiem że z dodatkowych dni wolnych korzystają również pozostali pracownicy zatrudnieni w zakładzie pracy.

4. Stosownie do stanowiska Departamentu Organizacji i Czasu Pracy Ministerstwa Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, zajętego w piśmie z dnia 8 kwietnia 1976 r. nr org. 6022-35-143 — funkcjonariusze pożarnictwa pełniący służbę w systemie zmianowym 24 godziny służby i 48 godzin wolnych od służby — nie korzystają z dodatkowych dni wolnych od pracy, o których mowa w uchwale Nr 229 Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1975 r. W systemie tym czas na regenerację sił jest zapewniony po każdych 24 godzinach służby, bowiem efektywny czas służby zmiany służbowej wynosi 9 godzin, a w pozostałym czasie służby przez 7 godzin trwa tak zwana służba czuwania i 8 godzin przeznaczone jest na wypoczynek, któ-

ry może być przerwany w wypadku wyjazdu do pożaru, ćwiczeń lub pełnienia dyżurów. Ponadto po każdej zmianie przysługuje im 48 godzin wypoczynku.

W związku z powyższym nieaktualne stały się wyjaśnienia zawarte w piśmie Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 28 lutego 1975 r. nr RA-II-6/4/75.

5. Funkcjonariusze pożarnictwa pełniący służbę w systemie codziennym otrzymują dni wolne od pracy na zasadach stosowanych w zakładach pracy, w których pełnią służbę.

Komendant Główny Straży Pożarnych
Z. Jarosz

31.

WYJAŚNIENIE KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 14 czerwca 1976 r.

w sprawie niektórych kwestii dotyczących wypłacania dodatków za wysługę lat funkcjonariuszom pożarnictwa

Na podstawie § 6, ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 października 1975 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Komendanta Głównego Straży Pożarnych (Dz. U. Nr 33, poz. 180) wyjaśnia się, co następuje:

W celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów zarządzenia Nr 23/76 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 marca 1976 r. w sprawie szczegółowych zasad wypłaty nagród jubileuszowych i dodatków za wysługę lat funkcjonariuszom pożarnictwa — przyjęto następujące dodatkowe kryteria:

1. Ogólna zasada wyrażona w § 8, ust. 2 zarządzenia ustala, że za nieprzerwaną służbę w jednostkach ochrony przeciwpożarowej uważa się przejście funkcjonariusza pożarnictwa do służby w innej jednostce ochrony przeciwpożarowej na podstawie przeniesienia służbowego lub w wyniku porozumienia między tymi jednostkami.

W wyjątkowych przypadkach upoważnia się kierownika jednostki ochrony przeciwpożarowej do uznania za służbę nieprzerwaną przejście funkcjonariusza pożarnictwa w wyniku zwolnienia ze służby w poprzedniej jednostce ochrony przeciwpożarowej za porozumieniem stron, jeżeli można stwierdzić, że to zwolnienie ze służby było poprzedzone wstępnymi uzgodnieniami uzasadniającymi potrzebę podjęcia służby przez funkcjonariusza pożarnictwa w następnej jednostce ochrony przeciwpożarowej.

Decyzje powyższe mogą dotyczyć wyłącznie przypadków, które miały miejsce przed wejściem w życie zarządzenia.

2. Omówione w ust. 1 wyjątkowe potraktowanie przejścia funkcjonariusza pożarnictwa na podstawie porozumienia stron równorzędnie z przeniesieniem lub przejściem na podstawie porozumienia jednostek ochrony przeciwpożarowej (zakładów pracy) może być stosowane również w przypadkach zaliczania okresów pracy funkcjonariuszom pożarnictwa przechodzącym do jednostek ochrony przeciwpożarowej z innych jednostek organizacyjnych, o których mowa w § 9, ust. 1 pkt 1 i 2. zarządzenia.

3. Zgodnie z § 9, ust. 1 pkt 1 i 2, oprócz nieprzerwanej służby w jednostkach ochrony przeciwpożarowej może być zaliczony do ustalenia dodatku za wysługę lat okres pracy w innej jednostce organizacyjnej (zakładzie pracy) o ile:

— w jednostce tej jest stosowany dodatek za wysługę lat,

— przejście funkcjonariusza pożarnictwa z tej jednostki (zakładu pracy) do jednostki ochrony przeciwpożarowej nastąpiło na podstawie przeniesienia lub w wyniku porozumienia zakładów pracy.

Powyższe zasady uzupełnia się następująco:

Jeżeli funkcjonariuszowi pożarnictwa pełniącemu służbę w jednostce ochrony przeciwpożarowej zalicza się okres pracy w innej jednostce organizacyjnej, a podczas pracy w tej jednostce otrzymywał już dodatek za wysługę lat, to cały okres pracy, który stanowił podstawę do wymiaru tego dodatku (np. z tytułu zaliczenia okresu pracy w poprzednim zakładzie pracy) należy zaliczać do okresu, od którego zależy określenie wysokości dodatku za wysługę lat w jednostce ochrony przeciwpożarowej.

Funkcjonariuszowi pożarnictwa, który w tej jednostce organizacyjnej jeszcze nie otrzymywał dodatku za wysługę lat przed przeniesieniem do jednostki ochrony przeciwpożarowej, zalicza się w jednostce ochrony przeciwpożarowej tylko okres pracy w tej ostatniej jednostce (zakładzie pracy).

4. Nauczycielom i nauczycielom akademickim przeniesionym do służby w jednostce ochrony przeciwpożarowej, wynagradzanym przed przeniesieniem na podstawie karty praw i obowiązków nauczyciela, zalicza się — do określenia dodatku za wysługę lat w jednostce ochrony przeciwpożarowej — okres pracy nauczycielskiej, jaki stanowił podstawę do ustalenia ostatnio otrzymywanego wynagrodzenia na podstawie karty praw i obowiązków nauczyciela.

5. Funkcjonariuszowi pożarnictwa przeniesionemu do jednostki ochrony przeciwpożarowej z zakładu pracy, w którym nie wypłaca się dodatków za wysługę lat, będzie można zaliczyć okres pracy w tym zakładzie wówczas, gdy wprowadzone zostaną w nim dodatki za wysługę lat.

6. Oprócz okresów służby (pracy) wymienionych taksatywnie w przepisach zarządzenia zalicza się również do ustalenia wymiaru dodatku za wysługę lat w jednostkach ochrony przeciwpożarowej okresy:

1) służby wojskowej na podstawie przepisów o tej służbie obowiązujących w chwili podjęcia pracy po jej odbyciu,

2) służby w Milicji Obywatelskiej oraz służby w straży więziennej na podstawie przepisów o tych służbach i od dnia wejścia w życie tych przepisów,

3) działalności kombatanckiej na podstawie ustawy o dalszym zwiększeniu świadczeń dla kombatantów i więźniów obozów koncentracyjnych,

4) pracy w polskich placówkach dyplomatyczno-konsularnych i polskich misjach za granicą na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów o prawach i obowiązkach pracowników służby dyplomatyczno-konsularnej.

Komendant Główny Straży Pożarnych
Z. Jarosz

32.

WYJAŚNIENIE KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 24 czerwca 1976 r.

w sprawie przysługującego funkcjonariuszom pożarnictwa w czasie ich urlopowania do pełnienia określonych funkcji w Związku Ochotniczych Straży Pożarnych — prawa do ulg przy jednorazowych przejazdach koleją

Na podstawie § 6, ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 października 1975 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Komendanta Głównego Straży Pożarnych (Dz. U. Nr 33, poz. 180), po porozumieniu się z Centralnym Zarządem Handlowo-Przewozowym Ministerstwa Komunikacji — wyjaśnia się, co następuje:

1. Funkcjonariuszom pożarnictwa w czasie urlopowania ich do pełnienia określonych funkcji w Zarządzie Głównym i Zarządach Wojewódzkich Związku Ochotniczych Straży Pożarnych przysługuje prawo do ulgi przy jednorazowych przejazdach koleją, pod warunkiem, że w okresie urlopowania funkcjonariusze ci:

1) są objęci postanowieniami dekretu z dnia 27 grudnia 1974 r. o służbie funkcjonariuszy pożarnictwa (Dz. U. Nr 50, poz. 321 i Dz. U. z 1975 r. Nr 20, poz. 106),

2) są wynagradzani według systemu płac dla funkcjonariuszy pożarnictwa,

3) w okresie bezpośrednio przed urlopowaniem posiadali prawo do ulg przy jednorazowych przejazdach koleją.

2. Legitymacje uprawniające do korzystania z ulgi przy przejazdach kolejami dla funkcjonariuszy spełniających wyżej wymienione warunki wydawać powinny:

1) Służba Kadr Komendy Głównej Straży Pożarnych — dla funkcjonariuszy pożarnictwa pełniących służbę w Zarządzie Głównym Związku Ochotniczych Straży Pożarnych i Redakcji czasopisma „Strażak",

2) komendanci wojewódzcy straży pożarnych w ramach przekazanych im kompetencji przez terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego — dla funkcjonariuszy pożarnictwa pełniących służbę w zarządach wojewódzkich Związku Ochotniczych Straży Pożarnych.

Komendant Główny Straży Pożarnych
Z. Jarosz

WARUNKI PRENUMERATY

Cena prenumeraty krajowej rocznie zł 24.

Termin składania zamówień i wpłat:
a) do 25 listopada na styczeń, I kwartał, I półrocze i cały następny rok,
b) do 10 każdego miesiąca (z wyjątkiem grudnia) poprzedzającego okres prenumeraty.

Jednostki gospodarki uspołecznionej, instytucje i organizacje społeczno-polityczne oraz wszelkiego rodzaju inne zakłady pracy składają zamówienia w miejscowych Oddziałach RSW „Prasa — Książka — Ruch".

Zakłady pracy w miejscowościach, w których nie ma Oddziałów RSW oraz prenumeratorzy indywidualni, zamawiają prenumeratę w urzędach pocztowych lub u doręczycieli.

Indeks 35613

W.Z.Graf. Zam. 1072.